

Nasza Wspólnota

nr 153

18 września 2022 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 19-25 września 2022 r.

19.09, poniedziałek, godz. 17.00
++ Janina, Jan i zmarli z rodziny

20.09, wtorek – wsp. św. Andrzeja, Pawła i Tow., godz. 17.00
Dziękczynna za otrzymane łaski

21.09, środa – święto św. Mateusza, godz. 17.00
W intencjach Diakonii Modlitwy Ruchu Światło-Życie

22.09, czwartek, godz. 17.00
+ Józef i zmarli z rodziny

23.09, piątek – wsp. o. Pio, godz. 17.00
Za Karolinę – o uzdrowienie duchowe i fizyczne oraz pomoc w pracy

24.09, sobota, godz. 17.00
Za kapłanów – o mądrość, świętość i odwagę

25.09, Uroczystość św. Michała Archanioła – Odpust

9.00: ++ Anna (44. rocz. śm.), Józef i zmarli z rodziny

11.00: 1) Za Parafian

2) ++ Krystyna i Zdzisław Cichońscy

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję:

- P. Wiktorii i Wiesławowi Kiełt – za kwiaty, sprzątanie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę,
- P. Danucie Toś, która w imieniu swego brata śp. Mariana Chomika ufundowała dwa nowe ornaty: Maryjny i biały,
- Osobom, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiary na utrzymanie naszej kaplicy.

◆ W najbliższą niedzielę 25 września będziemy przeżywali uroczystość odpustową ku czci naszego patrona – św. Michała Archanioła.

Naszej liturgii i modlitwie będzie przewodniczył ks. prał. Bartosz Rajnowski – kanclerz Kurii Metropolitalnej.

Zgodnie ze zwyczajem przyjętym w poprzednich latach, postaramy się ofiarować nieco słodkości, by po Mszy św. o godz. 11.00 przygotować odpustowy poczęstunek dla Parafian i Gości.

◆ Jak każdego 22. dnia miesiąca, w najbliższy czwartek w naszej Wspólnocie obchodzimy Dzień Papieski. Porządek liturgiczny będzie wyglądał następująco:

16.30 – adoracja Najświętszego Sakramentu

16.45 – wspólna koronka do Bożego Miłosierdzia

17.00 – Msza św.

Bezpośrednio po Mszy św. – modlitwa w intencji rodzin i błogosławieństwo relikwiami św. Jana Pawła II.

◆ W sobotę 1 października odbędzie się pielgrzymka Róż Żywego Różańca do Przysietnicy. Zapisy w zakrystii katedralnej lub kancelarii.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Polecam przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błaganie, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi: za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche

i spokojne z całą pobożnością i godnością. Jest to bowiem dobre i miłe w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy.

Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, który wydał siebie samego na okup za wszystkich, jako świadectwo, w oznaczonym czasie. Ze względu na nie ja zostałem ustanowiony głosicielem i apostołem – mówię prawdę, nie kłamie – nauczycielem pogan w wierze i prawdzie.

Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporów.

(1 Tm 2,1-8)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Życie rodzinne jako kontekst wychowawczy

Rodzina jest pierwszą szkołą wartości ludzkich, w której można się nauczyć dobrego korzystania z wolności. Istnieją skłonności, które rozwinęły się w dzieciństwie, przenikające głębiej prywatności osoby i pozostające na całe życie jako emocje pozytywne wobec pewnej wartości lub jako spontaniczne odrzucenie pewnych zachowań. Wiele osób działa przez całe życie w pewien sposób, ponieważ uznają go za cenny, gdyż przyswoiły go sobie od dzieciństwa: „tak mnie nauczono”, „to mi wpojono”. W środowisku rodzinnym można również uczyć się rozeznawać w sposób krytyczny przesłania płynące z różnych środków komunikacji społecznej. Niestety, często wpływ programów telewizyjnych lub pewnych form reklamy oddziałuje negatywnie i osłabia wartości otrzymane w życiu rodzinnym.

W obecnej epoce, w której panują niepokój i pośpiech technologiczny, niezwykle ważnym zadaniem rodzin jest wychowywanie do zdolności oczekiwania. Nie chodzi o zabranianie dzieciom zabawy na urządzeniach elektronicznych, ale znalezienie sposobu zrodzenia w nich zdolności do odróżniania odmiennej logiki i nie stosowania prędkości cyfrowej we wszystkich dziedzinach życia. Odroczenie nie oznacza zaprzeczenia pragnienia, ale odłożenie jego zaspokojenia. Kiedy dzieci lub nastolatki nie są wychowane, aby przyjąć, że pewne

rzeczy muszą poczekać, to stają się aroganckie, podporządkowujące wszystko zaspokojeniu swoich doraźnych potrzeb i dorastają z wadą: „chcę wszystko i natychmiast”. Jest to wielkie oszustwo, które nie sprzyja wolności, ale ją zatruwa. Kiedy natomiast wychowujemy, aby nauczyć odkładania pewnych rzeczy i poczekania na stosowną chwilę, to uczymy wówczas, co znaczy być panem samego siebie, niezależnym od swoich impulsów. Tak więc, gdy dziecko doświadcza, że potrafi wziąć za siebie odpowiedzialność, zwiększa się jego samoocena. Jednocześnie uczy je to szanowania wolności innych. Oczywiście nie oznacza to żądania od dzieci, aby działały jak osoby dorosłe, ale nie można też lekceważyć ich zdolności do wzrastania w dojrzewaniu odpowiedzialnej wolności. W zdrowej rodzinie to uczenie dokonuje się w sposób zwyczajny poprzez wymogi współżycia rodzinnego.

Rodzina jest środowiskiem podstawowej socjalizacji, ponieważ jest pierwszym miejscem, gdzie uczymy się stawać wobec innych, wysłuchiwać się nawzajem, dzielić się, wspierać, szanować, pomagać, żyć jedni z drugimi. Funkcją edukacji jest wzbudzenie poczucia świata i społeczeństwa jako „środowiska rodzinnego”, jest wychowanie do umiejętności „przebywania” poza granicami swego domu. W kontekście rodzinnym uczymy się odnajdywania bliskości, opiekuńczości, pozdrawiania się nawzajem. Tu łamie się pierwszy krąg egoizmu, aby uznać, że żyjemy obok innych, z innymi, którzy są godni naszej uwagi, naszej życzliwości, naszej miłości. Nie ma więzi społecznej bez tego pierwszego codziennego wymiaru, niemal mikroskopijnego: przebywanie razem w bliskości, mijając się ze sobą w różnych porach dnia, martwiąc się o to, co dotyka nas wszystkich, spiesząc sobie nawzajem z pomocą w małych codziennych sprawach. Rodzina musi wynajdywać każdego dnia nowe sposoby promowania wzajemnego szacunku.

